

Arrest

**nr. 58 158 van 21 maart 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. COPPENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster huwde op 4 februari 2007 te Marokko met (M. D.), een Belgische staatsburger.

1.2. Op 19 november 2007 diende verzoekster bij het Belgische consulaat-generaal te Casablanca een aanvraag in tot afgifte van een visum type D, teneinde haar echtgenoot in België te kunnen vervoegen. Het gevraagde visum werd op 17 mei 2008 afgeleverd.

1.3. Verzoekster kwam op 29 mei 2008 het Rijk binnen en werd op 16 juni 2008 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

1.4. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde van 30 juni 2009 werd de echtscheiding tussen verzoekster en de heer (M. D.) uitgesproken wegens onherstelbare ontwrichting van het huwelijk.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 25 juni 2010 de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 17 september 2010 ingetrokken.

1.6. Op 11 oktober 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een nieuwe beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 20 december 2010 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (M. Z.), (...), van Marokkaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Art 42 quater §1,4) van de wet van 15.12.1980 : betrokkene en haar echtgenoot zijn uit de echt gescheiden sedert 04.09.2009.

Op 25.02.2008 schreven de collega's van de visumdienst naar het parket van Oudenaarde om te melden dat er reeds elementen aanwezig zijn, die kunnen duiden op een schijnhuwelijk :

- " er bestaat een leeftijdsverschil van 28 jaar tussen de echtgenoten;*
- Het voorgaande huwelijk voor mevrouw werd in 2003 naar Marokkaans recht ontbonden door een verstoting;*
- De man was na 26 jaar huwelijk uit de echt gescheiden;*
- Betrokkenen zouden aan elkaar voorgesteld zijn via een tussenpersoon, namelijk een vriend van (M. D.), een zekere (M. A.)*
- Reeds bij de eerste ontmoeting zou er gesproken geweest zijn over een huwelijk;*
- In 2005 boden betrokkenen zich aan bij de Belgische ambassade in Rabat met het oog op het verkrijgen van een attest van geen-huwel(i)jksbeletsel. Na een interview werd toen reeds beslist om voorlopig geen attest af te leveren maar advies te vragen aan uw ambt. De diplomatieke post vermeldde het feit dat mevrouw in 2001 met een toeristenvisum naar Nederland gegaan is en daar illegaal gebleven is totdat ze van daar naar Antwerpen gegaan is waar ze familie heeft. Ook wordt melding gemaakt van het feit dat de man een depressieve indruk (slecht contact met familieleden, professionele tegenslagen, ...) nalaat en hij verklaart een verhouding te hebben gehad met een Russische vrouw maar deze hem alleen nodig had voor zijn geld. (Z. M.) zou Nederlands spreken maar toch zou er geen contact zijn tussen beiden. Zij verklaarde aan de post dat (M. A.) een familielid zou zijn via moeders kant en dat ze gevraagd heeft om met hem te trouwen. Aangezien hij echter al getrouwd was, heeft hij iemand anders voor haar gezocht om haar uit de moeilijke situatie te redden. Bovendien verklaarde zij zich bereid om met eender wie in het huwelijk te treden om te ontsnappen aan haar huidige situatie;*
- Mevrouw (M.) weet niet sinds wanneer haar man gescheiden is, noch hoe zijn twee kinderen heten;*
- In zijn commentaar meldt de diplomatieke post dat geen beide echtgenoten de indruk gaf verliefd te zijn.*

Hoger vermelde elementen geven de indruk dat het huwelijk voor de man tot doel heeft de eenzaamheid na 26 jaar huwelijk te verdrijven. Wat de vrouw echter betreft, kan mijn inziens sterk getwijfeld worden aan haar intentie om een duurzame levensgemeenschap te stichten gezien haar eerder illegaal verblijf in Nederland en België en gezien haar verklaring met eender wie te willen trouwen om uit Marokko weg te geraken."

Op 09.05.2008 schreven onze collega's van de visadienst aan het parket van Oudenaarde het volgende: "wij kunnen de mogelijkheid dat het om een schijnhuwelijk gaat echter niet volledig uitsluiten."

Aangezien er reeds elementen in het dossier waren, die wijzen op een schijnhuwelijk voor haar komst naar België en de vlugge echtscheiding na haar aankomst wijzen er op dat betrokkene niet naar België is gekomen uit liefde voor haar partner, maar enkel om een verblijfsrecht te bekomen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 42quater, § 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsnorm en van het redelijkheidsbeginsel.

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsnorm verstrekt zij volgende toelichting:

“Doordat verweerster nagelaten heeft zich voldoende op de hoogte te stellen van de relevante feiten

Terwijl duidelijk uit de beslissingen en uit de motivering van verweerster blijkt dat zij niet volledig op de hoogte was van de belangrijke elementen

Zodat de bestreden beslissing nietig is wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Toelichting:

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de plicht bij de voorbereiding van een beslissing zorgvuldig van alle gegevens kennis te nemen die een beslissing kunnen beïnvloeden. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de plicht om de feiten zorgvuldig vast te stellen en zodanig volledig op de hoogte te zijn van de feiten die de voorgenomen beslissing kunnen beïnvloeden.

Er blijkt duidelijk dat verweerster tekort heeft geschoten aan de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster bevond zich in een schrijnende situatie (een ontwricht huwelijk) waarbij zij niet meer met respect en als geliefde echtgenote behandeld werd en haar verzoeken gericht aan haar echtgenoot m.b.t. de woning en tot normale seksuele betrekkingen zoals zij dat tot dan hadden gehad, geen gehoor vonden. Dit leidde tot spanningen.

Uiteindelijk is het de echtgenoot en niet verzoekster die de echtscheiding heeft ingeleid omdat hij een andere vrouw wou die zou tegemoetkomen aan zijn eisen.

Verweerster is duidelijk tekort gekomen aan de zorgvuldigheidsplicht.

Bovendien is er voorafgaand aan het toekennen van de visum een uitgebreid onderzoek op grond van schijnhuwelijk geweest waaruit bleek dat er geen voldoende aanwijzingen waren tot schijnhuwelijk.

Het is niet omdat de echtgenoot de echtscheiding aanvraagt dat er opeens wel sprake van schijnhuwelijk zou zijn in hoofde van verzoekster.

In hoofde van dhr. (D.) aanvaardt verweerster dat er geen sprake is van schijnhuwelijk.”

2.2. Verweerder werpt het volgende op:

“Verwerende partij merkt vooreerst op dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat moet worden nagegaan of de bij de taakvervulling betrokken belangen niet onnodig geschaad worden en dat de overheid met zorgvuldigheid haar beslissingen moet voorbereiden en uitvoeren (J. DE STAERCKE, nr. 21).

Het komt evenwel aan verzoekster toe om de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in te lichten over het feit dat zij zich in een schrijnende situatie bevindt. Gezien verzoekster de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid hierover niet heeft ingelicht en uit de overige stukken van het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoekster het slachtoffer zou zijn van huiselijk geweld, kan aan de gemachtigde niet worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het zij herhaald dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief

2.3. De Raad merkt op dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid toepassing gemaakt heeft van artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet om ten aanzien van verzoekster een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt, op basis van artikel 42bis, § 1, een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering, gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element, enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.”

Er dient tevens op gewezen te worden dat de wetgever uitdrukkelijk heeft aangegeven dat voormelde bepaling in welomschreven situaties niet van toepassing is. In dit verband moet geduïd worden dat artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

(...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster een eerste beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten nam op 25 juni 2010. Ingevolge deze beslissing stelde verzoekster een beroep in bij de Raad en voerde zij aan dat het beëindigen van haar verblijfsrecht in toepassing van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet onwettig was, daar zij voldeed aan de vereisten gesteld in artikel 42quater, § 4, 4° van dezelfde wet. Zij lichtte toe dat zij door haar echtgenoot als seks-slavin en meid gebruikt werd en dat derhalve kon gesteld worden dat zij zich in een schrijnende situatie bevond. Zij gaf tevens te kennen in haar eigen onderhoud te kunnen voorzien, zodat zij niet ten laste zou vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en stelde te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. Zij verwees daarnaast naar een aantal stukken ter staving van haar relaas. Nadat verweerder kennis genomen had van het door verzoekster ingediende beroep ging hij op 17 september 2010 over tot de intrekking van de op 25 juni 2010 genomen beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verweerder besloot tot

deze intrekking omdat hij had nagelaten, conform hetgeen voorzien is in artikel 42quater, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, te motiveren welke de elementen waren die wezen op een schijnsituatie. Bij het nemen van de bestreden beslissing die, opnieuw in toepassing van artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet werd genomen en die het voorwerp uitmaakt van huidige procedure heeft verweerder een aanvullende motivering voorzien teneinde te voldoen aan de in het tweede lid van voormelde bepaling gestelde motiveringsvereiste. Er blijkt evenwel niet dat verweerder heeft onderzocht of artikel 42quater, § 1 van de Vreemdelingenwet in casu wel kon toegepast worden, gelet op hetgeen gesteld wordt in artikel 42quater, § 4, 4° van dezelfde wet. Verweerder erkent daarenboven dat hij een dergelijk onderzoek niet doorvoerde en betoogt dat dit niet vereist was omdat er geen aanwijzingen waren dat verzoekster zich in een situatie zoals voorzien in artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet bevond. Aangezien verweerder een afschrift ontving van het verzoekschrift dat erop gericht was de beslissing van 25 juni 2010 te laten vernietigen en verzoekster in dit verzoekschrift op uitvoerige wijze heeft toegelicht waarom zij van oordeel is onder de in artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet voorziene regeling te vallen, kan hij evenwel niet voorhouden dat verzoekster naliet hem in te lichten over het feit dat zij meende zich in een schrijnende situatie te bevinden en kan hij niet stellen dat er geen aanwijzingen hieromtrent beschikbaar waren.

Van een zorgvuldig werkende overheid mag verwacht worden dat zij alvorens het verblijfsrecht van een vreemdeling te beëindigen onderzoekt of er geen wettelijk beletsel bestaat om een dergelijke maatregel te nemen. Door dit niet te doen, ondanks het feit dat verzoekster er uitdrukkelijk op gewezen had dat er mogelijk een dergelijk wettelijk beletsel bestond, heeft verweerder de zorgvuldigheidsnorm geschonden.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel werd aangetoond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK